

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. POZE-06529/2016-ERU

V Praze dne 12. května 2017

Č. j. 06529-16/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v pokračujícím správním řízení vedeném pod sp. zn. POZE-06529/2016-ERU, které je vedeno s účastníkem řízení, kterým je držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] fyzická osoba podnikající [REDAKCE], a to v důsledku zrušení rozhodnutí Energetického regulačního úřadu vedeným pod č. j. [REDAKCE] ze dne 12. srpna 2016, které bylo rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu vedeným pod č. j. [REDAKCE] ze dne 15. února 2017 zrušeno a věc byla vrácena Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání, rozhodl

t a k t o:

Správní řízení vedené pod sp. zn. POZE-06529/2016-ERU vedené s účastníkem řízení podnikající fyzickou osobou panem [REDAKCE], ve věci možného spáchání dvou správních deliktů v souběhu, a to správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) a správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že nesplnil povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 a v ust. § 9 odst. 5 energetického zákona tím, když nejpozději od data 30. září 2008, kdy byla nejpozději provedena rekonstrukce provozovny s názvem [REDAKCE], při které došlo ke změně technických parametrů stávající provozovny, v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu této provozovny v rozporu s licencí, ve které byl uveden celkový instalovaný výkon [REDAKCE] MW, a to na hodnotu celkového instalovaného výkonu provozovny ve výši [REDAKCE] MW, a dále nejpozději od data 12. ledna 2013, kdy byla nejpozději provedena rekonstrukce provozovny s názvem [REDAKCE], při které došlo ke změně technických parametrů stávající provozovny, v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu této provozovny v rozporu s licencí, ve které byl uveden celkový instalovaný výkon [REDAKCE] MW, a to na hodnotu celkového instalovaného výkonu provozovny ve výši [REDAKCE] MW, a to tím, že neprodleně neoznámil předmětné změny Energetickému regulačnímu úřadu, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence a dále tím, že po provedených změnách technických parametrů

shora uvedených provozoven zahájil výkon licencované činnosti v těchto provozovnách před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, se dle ust. § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů ve smyslu ust. § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

z a s t a v u j e.

O d ů v o d n ě n í

I. Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ anebo „správní orgán“) zahájil dne 8. ledna 2016 dvě kontroly, jejichž předmětem bylo dodržování ustanovení § 9 a § 11 energetického zákona ze strany účastníka řízení, kterým je podnikající fyzická osoba pan [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“). Na základě získaných podkladů a kontrolních zjištění vyhotovil kontrolní orgán Úřadu dne 11. dubna 2016 *Protokol o kontrole č. [REDAKCE]*, vedený pod č. j. spisu [REDAKCE] (dále též jen „protokol o kontrole 1“) a dne 15. dubna 2016 *Protokol o kontrole č. [REDAKCE]*, vedený pod č. j. spisu [REDAKCE] (dále též jen „protokol o kontrole 2“).

V rámci kontroly vedené pod č. j. spisu [REDAKCE] bylo zjištěno, že účastník řízení je provozovatelem zařízení na výrobu elektřiny s názvem [REDAKCE] (dále jen „provozovna 1“) nacházející se v obci a k. ú. [REDAKCE], okres [REDAKCE], kraj [REDAKCE], na základě udělené licence č. [REDAKCE], která nabyla právní moci dne 1. února 2002 (dále jen „licence“). Dle uvedené licence je celkový instalovaný výkon provozovny s názvem [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] MW. Provedenou fyzickou kontrolou Úřadu bylo zjištěno, že předmětná provozovna 1 byla v období od 25. července 2006 do 30. září 2008 rekonstruována, a to tím, že byla provedena výměna instalovaných generátorů, v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu provozovny na hodnotu [REDAKCE] MW, což neodpovídá hodnotě uvedené v licenci, ve které je uveden celkový výkon této provozovny ve výši [REDAKCE] MW.

V rámci kontroly vedené pod č. j. spisu [REDAKCE] bylo zjištěno, že účastník řízení podniká v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], kraj [REDAKCE], v oblasti výroby elektřiny na základě shora uvedené licence. Dle této licence je celkový instalovaný výkon provozovny s názvem [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] MW. Provedenou fyzickou kontrolou Úřadu bylo zjištěno, že předmětná provozovna s názvem [REDAKCE] (dále jen „provozovna 2“) byla nejpozději dne 12. ledna 2013 rekonstruována, v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu provozovny na hodnotu ve výši [REDAKCE] MW, což neodpovídá hodnotě uvedené v licenci, ve které je uveden celkový výkon této provozovny ve výši [REDAKCE] MW. Provedenou fyzickou kontrolou Úřadu bylo dále zjištěno, že účastník řízení využívá k energetickému účelu vodu z rybníka [REDAKCE], který je na toku s názvem [REDAKCE]. V této věci byl provedenou kontrolou Úřadu zjištěn rozpor

se zněním platné licence, ve které je v seznamu provozoven uveden u provozovny s názvem [REDAKCE] vodní tok [REDAKCE].

II. Průběh vedeného správního řízení v prvním stupni

Úřad vydal na základě dvou výše zmíněných protokolů o kontrole ve smyslu § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) příkaz vedený pod č.j. [REDAKCE] ze dne 15. června 2016, který byl účastníkovi řízení doručen dne 22. června 2016 (dále jen „příkaz“), jímž uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč, a to za spáchání dvou správních deliktů v souběhu, a to správních deliktů dle § 91 odst. 1 písm. b) a § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona a současně bylo výrokem III. příkazu uloženo účastníkovi řízení opatření k nápravě podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona. Uvedeným příkazem Úřad rozhodl o tom, že se účastník řízení dopustil spáchání správních deliktů tím, že nesplnil povinnost stanovené v § 9 odst. 1 a v § 9 odst. 5 energetického zákona tím, že nejpozději ode dne 30. září 2008, kdy byla nejpozději provedena rekonstrukce provozovny 1, při které došlo ke změně technických parametrů stávající výroby elektřiny, v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu předmětné provozovny 1 v rozporu s licencí, ve které je uveden celkový instalovaný výkon [REDAKCE] MW, a to na hodnotu celkového instalovaného výkonu provozovny ve výši [REDAKCE] MW a dále nejpozději ode dne 12. ledna 2013, kdy byla nejpozději provedena rekonstrukce provozovny 2, při které došlo ke změně technických parametrů provozovny 2, v důsledku čehož došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu v rozporu s licencí, ve které je uveden celkový instalovaný výkon [REDAKCE] MW, a to na hodnotu celkového instalovaného výkonu provozovny ve výši [REDAKCE] MW, neprodleně tyto předmětné změny neoznámil Úřadu, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence a zároveň po provedených změnách technických parametrů stávajících provozoven zahájil výkon licencované činnosti v těchto provozovnách přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Uložené opatření k nápravě pak spočívalo ve stanovení povinnosti účastníkovi řízení odstranit kontrolou Úřadu zjištěný protiprávní stav představovaný popsány trvajících správními delikty a dále ve stanovení povinnosti odstranit rozpor v názvu vodního toku uvedenému v licenci pro provozovnu [REDAKCE] [REDAKCE] se skutečným stavem (uveden vodní tok [REDAKCE] namísto vodního toku [REDAKCE]).

Dne 29. června 2016 obdržel Úřad podání od účastníka řízení, které v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu posoudil podle skutečného obsahu jako odpor proti příkazu. V podaném odporu účastník řízení požadoval vyjasnění závažnosti svého jednání a přezkoumání výše pokuty, jelikož výši uložené pokuty považoval za příliš vysokou. Dále na svou obranu uvedl, že v případě první provozovny to, že provozuje [REDAKCE] na [REDAKCE] kW je správné a takto ji provozuje od minulosti a v dokladech o prvních dodávkách je instalovaný výkon [REDAKCE] kW, a proto dle svého vyjádření při rekonstrukci koupil motor o výkonu [REDAKCE] kW. Dále účastník řízení uvedl, že neví, kde se stal omyl, ale již při žádosti o autorizaci na Ministerstvu průmyslu a obchodu byl uváděn výkon [REDAKCE] kW, přičemž uvedl, že neví,

za jakých podmínek přešla posléze žádost o licenci automaticky, a uvedl, že licence je od začátku tedy špatně evidována s rozdílem ■ kW. Dále účastník řízení v podaném odporu poukázal na svůj vyšší věk a neznalost „stovek předpisů“ týkajících se ■. Ve vztahu k druhé provozovně účastník řízení uvedl, že u provozovny ■, byl instalovaný výkon snížen na ■ kW, protože projektovaný výkon ■ kW nebyl nikdy dosažen, a při rekonstrukci tedy koupil motor ■ kW s vyjádřením, že kupovat větší bylo zbytečné a dražší. Účastník řízení spáchání správních deliktů nepopřel, nicméně poukázal na nicotnost svého případu ve srovnání např. s prováděním činnosti bez povolení nebo neoprávněným čerpáním dotací, kdy v souvislosti s tímto rozporoval závěry správního orgánu ohledně dopadů a nebezpečnosti jeho jednání pro společnost. Podaným odporem byl příkaz zrušen a Úřad následně přípisem ze dne 7. července 2016 vyrozuměl účastníka řízení v pokračujícím správním řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, což účastník řízení učinil dopisem ze dne 19. července 2016, ve kterém setrval na svých konstatováních obsažených v odporu a doplnil, že vše dává do pořádku a předmětný delikt bere jako významné varování a ponaučení.

Úřad následně vydal rozhodnutí ve věci vedené pod č. j. ■ ze dne 12. srpna 2016, které bylo účastníkovi řízení doručeno 17. srpna 2016 (dále jen „rozhodnutí“), a kterým byl účastník řízení uznán odpovědným za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v jednočinném souběhu se správním deliktem podle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, přičemž oba správní delikty vymezil správní orgán shodně jako již v předmětném příkazu tak, jak jsou specifikovány a zmíněny výše. Podle § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona Úřad uložil rozhodnutím účastníkovi řízení za výše uvedené správní delikty úhrnnou pokutu v nižší výměře, a sice 7 000 Kč spolu s totožným opatřením k nápravě a paušální náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. V rámci odůvodnění správní orgán popsal průběh obou kontrol, přičemž se plně ztotožnil s kontrolními zjištěními učiněnými ohledně skutkového stavu týkajícího se obou kontrolovaných provozoven. Dále popsal průběh správního řízení, v rámci čehož vypořádal námítky obsažené v odporu účastníka řízení, který Úřad obdržel dne 29. června 2016 a další námítky vyslovené ve vyjádření účastníka řízení, které Úřad obdržel dne 20. července 2016, tak že jim nepřisvědčil co do existence a prokázání správních deliktů včetně jejich materiální stránky, ale některé správní orgán v rozhodnutí zohlednil jako polehčující okolnost pro snížení výše sankce, přičemž zvláště akcentoval postoj účastníka řízení, kdy tento k deliktům přistupuje jako k výraznému varování a ponaučení a sám činí kroky k nápravě. Uvedené potvrzuje také to, že účastník řízení podal dne 29. června 2016 žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Úřad obdržel dne 26. srpna 2016 podání od účastníka řízení, které posoudil jako rozklad proti rozhodnutí ve věci. V podaném rozkladu se účastník řízení vyjádřil obdobně, jako tomu bylo v podaném odporu proti příkazu, přičemž znovu zdůraznil, že instalovaný výkon na provozovně 1 byl ■ kW již od jejího spuštění v roce ■ a neztotožňuje se tak s kontrolním zjištěním, které uvádí, že ke snížení z původních ■ kW na tento výkon došlo po rekonstrukci v roce ■, přičemž připustil, že mohlo dojít k chybnému nahlášení výkonu v důsledku neuvědomění si rozdílu mezi instalovaným výkonem a skutečností,

kolik elektrárna dosáhla při prvním spuštění a vyšší hladině z generátorů, přičemž při vyšší hladině to dávalo ■ kW celkem. K provozovně uvedl naprosto totožnou argumentaci jako v podaném odporu proti příkazu. V závěru uvedl, že o ohlašovací povinnosti vztahující se k tomuto snížení výkonu účastník řízení nevěděl. Dále konstatoval, že v důsledku požadavků vodohospodářů nyní na provozovně 1 vyrábí ■ kW elektřiny a provozovně 2 vyrábí ■ kW elektřiny, kdy násilným snížením výkonu tak přišel o zisk a přitom dle svého vyjádření nikomu materiálně ani společensky neublížil a ani nebyl společensky nebezpečným. Účastník řízení navrhnul vysvětlení situace, prominutí pokuty a zastavení správního řízení.

Dne 12. září 2016 byl učiněn do správního spisu *Záznam o telefonickém hovoru*, vedený pod č. j. ■■■■■■■■■■, ve věci možného nahlédnutí do předmětného správního spisu, o které účastník řízení žádal ve svém rozkladu, který úřad obdržel 26. srpna 2016. Dne 12. září 2016 v telefonickém rozhovoru účastník řízení sdělil, že nemá zájem nahlédnout do spisu, ale spíše vysvětlit okolnosti svého případu a závěrem sdělil, že o faktické nahlédnutí do spisu proto nežádá a přenechal tak posouzení dané věci Úřadu.

III. Průběh vedeného řízení v rámci odvolacího správního orgánu

Odvolací správní orgán Úřadu vydal v rámci řízení o rozkladu rozhodnutí vedené pod č. j. ■■■■■■■■■■ ze dne 15. února 2017, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. března 2017 (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), kterým rozhodl v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, tak že rozkladem napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání prvoinstančnímu správnímu orgánu Úřadu.

Odvolací správní orgán Úřadu v rozhodnutí o rozkladu mimo jiné konstatoval to, že prvoinstanční správní orgán nedostatečně posoudil škodlivost jednání účastníka řízení, která je v předmětné věci velmi nízká, jelikož se jedná o případ malých vodních elektráren (dále jen „MVE“), jejichž výkon nelze ovlivňovat tak jednoduše jako např. u fotovoltaických elektráren, kdy navíc došlo ke změně výkonu ve smyslu jeho snížení oproti hodnotám uvedeným v licenci, což společenskou škodlivost výrazně snižuje, neboť účastník řízení nepřekročil rozsah svého podnikatelského oprávnění. Odvolací orgán považoval uloženou pokutu za nepřiměřenou, a to i přesto, že již byla v rámci správního řízení snížena oproti příkazu vydanému v rámci vedeného řízení.

Dále odvolací správní orgán Úřadu konstatoval, že správní orgán prvního stupně v rozkladem napadeném rozhodnutí žádným způsobem neposoudil a neodůvodnil, zda se jedná o trvalý delikt či nikoli, resp. rovnou uznal za daný předpoklad, že došlo ke spáchání dvou trvalých deliktů. V případě, že by dospěl k závěru, že se nejedná o trvalý delikt, což by v obou případech musel svou úvahou v rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnit, pak by se ve vztahu ke skutku spáchanému nejpozději ke dni 30. září 2008 musel vypořádat s otázkou zániku odpovědnosti za spáchání správního deliktu z důvodu marného uplynutí zákonné objektivní lhůty.

Odvolací správní orgán se vyjádřil také k námitkám a tvrzením účastníka řízení v podaném rozkladu, kterým přisvědčil, a to zejména námitce rozporující společenskou škodlivost jednání účastníka řízení a tím i naplnění materiální stránky obou správních deliktů a uvedl, že lze mít za prokázané, že účastník řízení naplnil formální znaky skutkových podstat předmětných správních deliktů, kdy je pravdou, že změnu podmínek pro udělení licence účastník řízení Úřadu neprodleně neoznámil, nepředložil o ní doklady, o změnu rozhodnutí o udělení licence nepožádal a výkon licencované činnosti v takto technicky změněných provozovnách zahájil přede dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Nicméně dle názoru odvolacího správního orgánu prvoinstanční orgán neprovedl dostačující přezkoumatelnou správní úvahu, v čem spatřuje a z čeho dovozuje naplnění společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, jakožto materiální stránky správních deliktů, když toto spočívalo v ponížení, nikoliv ve zvýšení, instalovaného výkonu provozoven oproti údajům uvedeným v licenci na výrobu elektřiny (v případě provozovny 1 z ■■■ MW na ■■■ MW, tj. snížení o ■ kW, a v případě provozovny 2 z ■■■ MW na ■■■ MW, tj. snížení o ■ kW), přičemž ze spisových podkladů je zřejmé, že údaje uvedené v licenci před provedením modernizace provozoven, a po ní nezměněné, stejně neodpovídaly ani dříve reálně dosahovanému a dosažitelnému výkonu provozoven.

V otázce stanovení výše pokuty a její přiměřenosti odvolací správní orgán Úřadu uvedl, že v případě opětovného dovození deliktivní odpovědnosti se musí prvoinstanční správní orgán znovu zabývat zcela nově výměrou sankce, a to u vědomí řádné aplikace ustanovení upravující obligatorní kritéria pro stanovení výměry sankce, tedy § 91d odst. 2 energetického zákona.

Odvolací správní orgán Úřadu dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, neboť prvoinstanční správní orgán se nedostatečně zabýval otázkou naplnění materiální stránky správních deliktů, přiměřeností výše sankce a zkoumáním charakteru správních deliktů, co do jejich trvalosti. Vzhledem k tomuto rozhodla předsedkyně Úřadu v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila k novému projednávání prvoinstančnímu správnímu orgánu, který je podle téhož ustanovení vázán právním názorem vysloveným v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu.

IV. Průběh vedeného řízení v prvním stupni v rámci vrácení věci k novému projednávání

Správní orgán prvního stupně Úřadu, v důsledku zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání zaslal účastníkovi řízení, v rámci vedeného správního řízení *Vyrozumění o pokračování ve správním řízení*, č. j. ■■■ ze dne 31. března 2017, které bylo účastníkovi řízení doručeno 5. dubna 2017. Správní orgán prvního stupně uvedeným přípisem vyrozuměl účastníka řízení, že rozhodnutím o rozkladu bylo zrušeno napadené rozhodnutí a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně Úřadu k novému projednání.

Dne 6. dubna 2017 kontaktoval účastník řízení telefonicky oddělení právní POZE Úřadu, o čemž byl do správního spisu vložen záznam vedený pod č. j. [REDAKCE], s tím, že obdržel *Vyrozumění* a žádal o vysvětlení, z jakého důvodu je ve správním řízení pokračováno, když bylo rozhodnutí ve věci zrušeno. Mgr. Jan Křepinský, odborný rada oddělení právního POZE, účastníkovi řízení vysvětlil procesní postup daného řízení a závěrem telefonického hovoru sdělil účastníkovi řízení, že v rámci pokračujícího řízení bude vydáno rozhodnutí ve věci, v souladu s předmětným rozhodnutím o rozkladu.

Správní orgán prvního stupně zaslal účastníkovi řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu *Možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*, č. j. [REDAKCE] ze dne 26. dubna 2017, která byla účastníkovi řízení doručena dne 28. dubna 2017, ve které účastníkovi řízení stanovil termín 10 dnů ode dne doručení přípisu pro případné vyjádření.

V. Právní hodnocení správního orgánu prvního stupně v rámci vrácení věci k novému projednání

Správní orgán prvního stupně Úřadu se při novém projednávání věci, v důsledku vrácení věci k novému projednání zabýval, s ohledem na vyslovený závazný právní názor odvolacího správního orgánu Úřadu, vyslovený v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu, nejprve otázkou, zda se jedná o trvajícím správní delikt, či nikoli, a to vzhledem k tomu, že účastník řízení vymezený skutek spáchal nejpozději ke dni 30. září 2008 a správní orgán prvního stupně by se tak dle vysloveného právního názoru odvolacího správního orgánu musel případně vypořádat s otázkou zániku odpovědnosti za spáchání správního deliktu z důvodu uplynutí zákonné objektivní prekluzivní lhůty. Správní orgán prvního stupně se tak zabýval otázkou délky trvání správního deliktu a dospěl k závěru, že protiprávní stav trval v případě provozovny 1 nejpozději ode dne 30. září 2008, kdy byla nejpozději provedena rekonstrukce této provozovny 1 a v případě provozovny 2 je to nejpozději ode dne 12. ledna 2013, kdy byla nejpozději provedena rekonstrukce této provozovny 2, čímž došlo ke změně technických parametrů provozovny a instalovaný výkon byl nejpozději k výše uvedeným dnům ponížen, a to až do dne 30. září 2016, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, ve kterém již uvedené hodnoty celkového instalovaného výkonu provozoven 1 a 2 odpovídají hodnotám zjištěným v rámci fyzické kontroly provozoven ze strany Úřadu. S ohledem na výše uvedené vycházel správní orgán prvního stupně z rozhodovací praxe a soudní judikatury, přičemž Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. června 2007 sp. zn. 5 As 21/2007-99 definoval *trvajícím správní delikt jako takové jednání, kterým pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě udržuje protiprávní stav, aniž jej také vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu a lhůta pro zahájení řízení o správním deliktu tedy začne běžet teprve od okamžiku ukončení trvajícím správního deliktu.* Správní orgán prvního stupně, má na základě výše uvedeného za to, že v tomto konkrétním případě se jedná o trvajícím správní delikt, jelikož byl protiprávní stav odstraněn až ke dni 30. září 2016, tedy k datu nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení

licence. Správní orgán prvního stupně má tedy za to, že odpovědnost účastníka řízení za správní delikt nezanikla a lhůta stanovená v § 91d odst. 3 energetického zákona pro zahájení správního řízení byla zachována, a to z toho důvodu, že protiprávní stav byl odstraněn dle výše uvedeného, až dne 30. září 2016 a nelze tedy v tomto konkrétním případě hovořit o zániku odpovědnosti za spáchání správního deliktu z důvodu uplynutí zákonné objektivní prekluzivní lhůty.

V rámci vedeného správního řízení se tak správní orgán prvního stupně opětovně zabýval správním deliktem ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinnosti uvedené v § 9 odst. 1 téhož zákona a správním deliktem ve smyslu § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona v návaznosti na porušení § 9 odst. 5 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně Úřadu změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence, viz § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že zahájí výkon licencované činnosti v rozporu s § 9 odst. 5 téhož zákona, ve kterém je držiteli licence stanovena povinnost v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území až dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu především to, že po změně technických parametrů provozovny 1, ke které došlo provedenou rekonstrukcí provozovny nejpozději dne 30. září 2008, v důsledku čehož došlo ke změně celkového instalovaného výkonu uvedené provozovny na hodnotu [REDAKCE] MW, a dále to, že po změně technických parametrů provozovny 2, ke které došlo provedenou rekonstrukcí provozovny nejpozději dne 12. ledna 2013, v důsledku čehož došlo ke změně celkového instalovaného výkonu uvedené provozovny na hodnotu [REDAKCE] MW, což v obou případech neodpovídalo hodnotě celkového instalovaného výkonu provozoven uvedeném v licenci, ve které byl u provozovny 1 uveden celkový instalovaný výkon ve výši [REDAKCE] MW a u provozovny 2 byl uveden celkový instalovaný výkon ve výši [REDAKCE] MW, neprodleně tyto změny neoznámil v souladu s § 9 odst. 1 energetického zákona Úřadu, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, a zároveň je účastníkovi řízení kladeno za vinu, že v důsledku změny technických parametrů stávajících provozoven zahájil (pokračoval) ve výkonu licencované činnosti v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Správní orgán prvního stupně se tak zabýval, s ohledem na vyslovený závazný právní názor odvolacího správního orgánu Úřadu, otázkou posouzení společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, ve smyslu snížení celkového instalovaného výkonu oproti hodnotám uvedeným v licenci. Správní orgán prvního stupně k výše uvedenému uvádí, že účastník řízení podal dne 29. června 2016 žádost o změnu licence pro podnikání v energetických

odvětvích pro fyzické osoby (dále jen „žádost o změnu licence“), jejímž předmětem byla změna výše celkového instalovaného výkonu předmětných provozoven a změna vodního toku provozovny 2 na vodní tok [REDAKCE]. V rámci předmětného řízení o žádosti o změnu rozhodnutí o udělení licence vydal Úřad Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE], změna č. 001, ze dne 8. září 2016, které nabylo právní moci dne 30. září 2016 (dále jen „rozhodnutí o změně licence 001“). Ve výše uvedeném rozhodnutí o změně licence 001 je uveden celkový instalovaný výkon provozovny 1 ve výši [REDAKCE] MW a provozovny 2 ve výši [REDAKCE] MW, což odpovídá výši celkového instalovaného výkonu zjištěného v rámci fyzické kontroly Úřadu. Správní organ prvního stupně pro prostudování rozhodnutí o změně licence 001 zjistil, že účastník řízení také zhojil kontrolou Úřadu zjištěnou nesrovnalost týkající se uvedení vodního toku u provozovny 2 [REDAKCE], protože v předmětném rozhodnutí o změně licence 001 je již uveden u provozovny 2 vodní tok [REDAKCE]. Těmito výše uvedenými změnami, tak účastník řízení, ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o změně licence 001, uvedl do souladu faktický stav, který byl zjištěn kontrolním orgánem Úřadu v rámci předmětných kontrol, se stavem uvedeným v platné licenci, čímž lze konstatovat, že účastník řízení svým aktivním konáním ke dni 30. září 2016, odstranil protiprávní stav, který byl zjištěn v rámci předmětných kontrol Úřadu a dále vytykán v rámci předmětného správního řízení.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení svým jednáním formálně porušil povinnosti stanovené v § 9 odst. 1 energetického zákona a v § 9 odst. 5 téhož zákona, a to tím, že neprodleně neoznámil předmětné změny Úřadu, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence a zároveň zahájil výkon licencované činnosti v těchto provozovnách před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, čímž formálně došlo k naplnění formálních znaků skutkové podstaty správních deliktů ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona ze strany účastníka řízení. Nicméně v této souvislosti se správní orgán prvního stupně, musel v souladu s vysloveným závazným právním názorem odvolacího správního orgánu, vysloveným v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu, opětovně zabývat také otázkou naplnění materiální stránky (společenské škodlivosti) uvedených správních deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Z výše uvedeného vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. V daném případě účastník řízení neprodleně neoznámil Úřadu změny

technických parametrů provozovny 1 a provozovny 2, nepředložil doklady o těchto změnách a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence a zároveň zahájil (pokračoval) ve výkonu licencované činnosti v těchto provozovnách před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však podal žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence, o které Úřad rozhodl vydáním výše uvedeného rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence 001, která nabylo právní moci dne 30. září 2016, čímž byl v důsledku konání účastníka řízení, protiprávní stav zhojen. S ohledem na výše uvedené, v souladu se závazným právním názorem odvolacího správního orgánu, vysloveným v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu, dospěl správní orgán prvního stupně v rámci nového projednání věci k tomu, že vzhledem ke všem shora uvedeným okolnostem daného případu, a zejména s ohledem na to, že účastník řízení svým aktivním konáním zhojil protiprávní stav, který byl zjištěn kontrolním orgánem Úřadu, že nedošlo v daném případě k naplnění materiální stránky (společenské škodlivosti) příslušných správních deliktů ze strany účastníka řízení. Nad rámec všeho výše uvedeného, dospěl správní orgán prvního stupně také k závěru, že v daném případě bylo již samotné projednání věci v rámci celého shora popsání procesu vedeného správního řízení, a to především s ohledem na skutečnost zhojení protiprávního stavu ke dni 30. září 2016 ze strany účastníka řízení, dostatečným trestem, který bude dle názoru správního orgánu prvního stupně, v daném případě plně postačovat pro zajištění následného plnění zákonem stanovených povinností ze strany účastníka řízení, vztahujících se k výkonu licencované činnosti účastníkem řízení.

Dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu správní orgán řízení vedené z moci úřední usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

Dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.

Pod „odpadnutí důvodu řízení“ jako procesního důvodu zastavení řízení vedeného z moci úřední dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu nespádají případy, kdy správní orgán v řízení o správním deliktu dojde k závěru, že například skutek, o němž se řízení vede, není správním deliktem či nebyl „obviněnému“ tedy účastníkovi řízení prokázán. Analogicky je třeba v těchto případech vycházet i u jiných správních deliktů z ust. § 76 zákona o přestupcích, který předpokládá, že v takových případech se rozhodnutí o zastavení řízení účastníkům oznamuje. V případech, kdy dochází k zastavení řízení nikoliv z procesních důvodů, ale z důvodů věcných, kdy se meritorně a s účinky věci pravomocně rozhodnuté rozhoduje o předmětu řízení, nelze vydat usnesení o zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu, ale mělo by být vydáno rozhodnutí, které má povahu rozhodnutí deklaratorního, tzn. rozhodnutí dle ust. § 67 odst. 1 správního řádu. Správní orgán proto konstatuje, že vedené správní řízení bylo zastaveno s odkazem na ust. § 66 odst. 2 správního

řádu ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích tímto rozhodnutím ve smyslu ust. § 67 a násl. správního řádu.

S ohledem na vše výše uvedené v souladu s vysloveným závazným právním názorem odvolacího správního orgánu vysloveným v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu, kterým je prvostupňový správní orgán, v rámci nového projednání věci vázán, rozhodl správní orgán prvního stupně v rámci nového projednání věci, tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. o zastavení správního řízení vedeného pod sp. zn. POZE-06529/2016-ERU s účastníkem řízení.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- otisk úředního razítka -

Mgr. Jiří Kreuzman
oprávněná úřední osoba